

stodolou žalovaných, je vlastnictvím žalovaných —, tu, nehledíc ani k tomu, že v příčině té došel první soudce, kterému byla z vlastního postřehu známa místní situace, a který spor C 424/30 z valné části též sám projednával — k opačnému názoru — je uznání sice považováno za samostatný zavazovací důvod v právu obligačním (§§ 1396, 1497 obč. zák.), avšak uznání o sobě není žádným ze způsobů, jímž lze nabýti věcného práva, zejména vlastnictví, ať již způsobem původním neb odvozeným, a bylo by tedy uznání vlastnického práva o sobě zcela bezvýznamným.

Čís. 12660.

Poživatel nesmí sice převést na jiného samo právo požívání, ovšem ale jeho výkon, nanejvýš může ho i propachtovati. Nelze však propachtovati poživací právo přes dobu, na kterou jest obmezeno. I v takovém případě zůstává však pachtovní poměr za trvání poživacího práva v platnosti, pokud pacht přesahující dobu trvání poživacího práva nezavdal příčinu k nesrovnalosti vůle stran vůbec (§§ 869 a 861 obč. zák.) nebo k podstatnému omylu (§ 871 obč. zák.).

Lze postoupiti nejen výkon práva na braní plodů, nýbrž i všechny součásti poživacího práva.

K postupu poživacích práv k nemovitostem, náležejícím nezletilcům, nevyžaduje se schválení poručenského soudu.

V případě § 25, první odstavec, konk. řádu není třeba vypovědětí nájemní smlouvu v prvním výpovědním období po prohlášení konkursu.

(Rozh. ze dne 1. června 1933, Rv I 955/33.)

Žalobkyně byla poživatelkou nemovitostí, jichž vlastníky byly její nezletilé děti. Žalobkyně propachtovala nemovitosti manželům K-ovým až do 31. prosince 1941, pachtovné bylo splatné půlletně předem, výpovědní lhůta nebyla smluvena. Na jmění pachtýřů byl dne 12. března 1932 vyhlášen konkurs. Žalobkyni byla povolena proti konkursní podstatě manželů K-ových výpověď z pachtu podle § 25 konk. ř. ke dni 31. ledna 1933. Žalovaná konkursní podstata namítla proti výpovědi především nedostatek aktivní legitimace žalobkyně, ježto vlastníky propachtovaných nemovitostí jsou nezletilé děti žalobkyně a svolení poručenského soudu k výpovědi není vykázáno. Dále namítla, že výpověď jest opožděna, ježto konkurs na jmění žalovaných byl vyhlášen již dne 12. března 1932, kdežto výpověď byla dána teprve dne 21. července 1932 a dne 25. července 1932 byla doručena správci úpadkové podstaty. Procesní soud prvního stádu ponechal výpověď v platnosti. Odvolací soud potvrdil napadený rozsudek a uvedl v otázkách, o něž tu jde, v důvodech: Žalovaná napadá rozsudek prvního soudu především z důvodu zmatečnosti podle § 477 čís. 5 c. ř. s., ježto se k výpovědi a tudíž i k vedení sporu nedostává svolení poručenského soudu, jehož bylo třeba i k uzavření pachtovní smlouvy. Vytýkané zmatečnosti tu není, ježto žalobkyně neuzavřela pachtovní smlouvu ohledně nemovitostí, jež sice náležejí vlastnický jejím nezletilým dětem, jménem dětí, nýbrž jako poživatelka. Podle § 509 obč. zák. není však poživatel co do

způsobu užívání obmezen, nemůže sice právo samo, ovšem ale výkon jeho podle libosti převést na jiného, najmě i propachtovati. Byla-li žalobkyně k tomu oprávněna, nelze jí vytýkati nedostatek aktivní legitimacy, a není třeba k výpovědi pachtovní smlouvy a k vedení sporu schválení poručenského soudu. Že pachtovní smlouva byla uzavřena na tak dlouhou dobu, čímž nezletilé děti žalobkyně jako vlastníci předmětu pachtu budou vázáni ještě po dosažení zletilosti, nemá alespoň po dobu požívacího práva žalobkyně vlivu na platnost a účinnost smlouvy proti žalované. Jak se žalobkyně svého času vypořádá se svými dětmi, jakmile nabudou svéprávnosti, netýká se žalované. Neprávem namítá žalovaná též, že výpověď jest nepřipustná podle § 25 konk. řádu. Nájemní smlouva, jež byla uzavřena na delší dobu, než činí zákonná výpovědní lhůta, může býti podle § 25, prvý a druhý odstavec konk. řádu, po vyhlášení konkursu vypověděna pachtýřem i správcem konkursní podstaty a nemusí k této výpovědi dojíti ihned v první výpovědní lhůtě po vyhlášení konkursu. Doba, v níž se musí výpověď státi, není v zákoně stanovena, mohou proto obě strany vypověděti nejen v první výpovědní lhůtě po vyhlášení konkursu, nýbrž i za trvání konkursu v každé pozdější výpovědní lhůtě. Tvrzení žalované, že v pachtovním poměru bylo žalobkyní pokračováno pokud se týče, že se výpovědi zřekla, jest v rozporu s korespondencí stran. Nelze vážně bráti ani námitku žalované, že výpověď jest předčasná, ježto bylo žádáno o vyklizení uprostřed hospodářského období. Bez újmy nároku na náhradu škody může býti pachtovní smlouva, třebas jest závazna po delší dobu, podle § 25 konk. řádu vypovězena ve lhůtě zákonné nebo smluvní. V souzeném případě byla dána výpověď šestiměsíční ke dni 31. ledna 1933, tedy k době, kdy zemědělec nemá již co činiti se sklizní.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání a uvedl v otázkách, o něž tu jde, v

důvodech:

Spatřuje-li dovolatelka zmatek podle § 477 čís. 5 c. ř. s. v nesprávnosti názoru odvolacího soudu, že k propachtování požívacího práva není zapotřebí poručenského schválení za nezletilé vlastníky služebných nemovitostí, provádí vskutku dovolací důvod § 503 čís. 4 c. ř. s.; nelze jí však dáti za pravdu a stačí poukázati na odůvodnění odvolacího soudu, jež plně odpovídá ustanovení § 509 obč. zák. o podstatě požívacího práva, k čemuž jest dodati, že k obsahu požívacího práva patří i udržování služebné věci v řádném stavu s péčí řádného hospodáře (§ 513 obč. zák.), tudíž i obdělávání zemědělských pozemků a že poživatel jest povinen podle § 512 obč. zák. nésti i břemena se služebným pozemkem spojená, a může proto výkon těchto součástí práva požívacího býti postoupen a nikoli jen výkon práva na brání plodů. Nejde o jednání týkající se správy majetku nezletilců, jež by vyžadovalo poručenského schválení podle § 233 obč. zák. Vývodům k dovolacímu důvodu § 503 čís. 4 c. ř. s. jest přisvědčiti jen potud, že poživatelka nemůže propachtovati poživací právo přes dobu, na kterou jest obmezeno, poněvadž se to přičí ustanovení § 442 druhá věta obč. zák.

Nemá však pravdu, že se celá pachtovní smlouva stala neplatnou, když poživatelka tak učinila bez poručenského schválení. Pachtovní poměr zůstává za trvání poživacího práva v platnosti, pokud pacht přesahující dobu trvání poživacího práva nezavdal příčinu k nesrovnalosti vůle smluvních stran vůbec (§§ 869 a 861 obč. zák.) nebo k podstatnému omylu podle § 871 obč. zák. Žádná z těchto námitek nebyla vznesena a, šlo-li by o omyl nepodstatný co do doby pachtovní, která přesahuje dobu trvání poživacího práva, zůstává v ostatku pachtovní smlouva podle § 872 obč. zák. v platnosti. Pokud dovolatelka vytýká, že výpověď podle § 25 k. ř. jest nepřijatelná, ana se nestala hned v prvním výpovědním období po prohlášení konkursu, stačí odkázati na správné odůvodnění odvolacího soudu, jež vývody dovolacími vyvráceno nebylo.

Čís. 12661.

Mimosoudní výpověď, třebaže, když námítka proti ní nebyly podány, jest exekučním titulem, není právoplatným rozhodnutím soudním, jemuž lze čeliti žalobou o zmatečnost (§ 529 c. ř. s.).

(Rozh. ze dne 1. června 1933, Rv I 1073/33.)

Žaloba, by mimosoudní výpověď z bytu byla zrušena jako nezákonná a zmatečná, byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolatelovu názoru, že žaloba jest přípustnou žalobou o zmatečnost podle § 529 čís. 2 c. ř. s., nelze přisvědčiti. Žaloba o zmatečnost jest podle zákona možná jen proti právoplatným rozhodnutím soudním (§ 529 c. ř. s.). Mimosoudní výpověď, o jejíž neplatnost žalobce usiluje, není soudním rozhodnutím, třeba by, když námítka proti ní nebyly podány, byla exekučním titulem.

Čís. 12662.

Návrhem na povolení exekuce, by povinný průjezd ve svém domě rozšířil a upravil tak, by vymáhajícímu věřiteli bylo umožněno projetí dvoukoňovým vozem, jest se domáháno výkonu činu zastupitelného, který může býti vykonán i jinou osobou (stavitelem).

Ustanovení § 357 ex. ř. jest použiti obdobně i na případ § 353 ex. ř.

(Rozh. ze dne 1. června 1933, R II 88/33.)

Vymáhající věřitelé navrhli na základě rozsudku povolení exekuce, by žalovaná průjezd ve svém domě rozšířila a upravila tak, aby jim bylo lze projetí dvoukoňovým vozem. Soud první stolice exe-